

מסכת כלים

פרק א' משנה ה'

עשרה טמאות פורשות מן האדם. מחרר כפורים, אסור בקדש ומן בתרומה ובמעשר. חור להיות טבול يوم, אסור בקדש ובתרומה ומן במעשר. חור להיות בעל קרי, אסור בשלהשון. חור להיות בועל נקה, מטמא משכב מתחתן עצליון. חור להיות זב שראה שתי ראיות, מטמא משכב ומושב, ואלה ביאת מים ופטור מן הקרבן. ראה שלש, חיב בקרבן. חור להיות מצרע מסגר, מטמא בביאה, ופטור מן הפריעה וכן הפרימה וכן הפלחת וכן הצלפים. ואם היה מחלט, חיב בכלו. פרש ממנה אחר שאין עליו בשער כרתי, מטמא ב מגע ובמשא, ואינו מטמא באלה. ואם יש עליו בשער כרתי, מטמא ב מגע ובמשא ובאלה. שעור בשער כרתי, כדי להעלות ארוכה. רבי יהודה אומר, אם יש במקום אחד כדי להקיפו בחוט ערב, יש בו להעלות ארוכה:

